

РЕШЕНИЕ

№ 991

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9133** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – [населено място] срещу Решение от 23.06.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав, по н.а.х.д. №16262/2019г.

Касаторът твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно поради неправилно приложение на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът по касация - [фирма], в депозиран писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила първоинстанционния акт.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият съдебен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С Наказателно постановление № 456044-F504534/24.09.2019г., на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл.355 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г.

С касираното решение СРС е отменил наказателното постановление като е квалифицирал нарушението като маловажно и е приложил разпоредбата на чл.28, б.„а“ от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция счита, че районният съд е отменил наказателното постановление в противоречие със закона- основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл.348 ал.1 от НПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Съгласно чл.222 ал.1 от АПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Настоящият съдебен състав възприема напълно установената от районния съд фактическа обстановка. Въз основа на нея съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, вр. чл.2, ал.2 от Наредба № Н-8/2005г., задължава всеки осигурител да подаде декларация образец № 6 за общия размер на дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, здравното осигуряване, фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" за всички лица, подлежащи на осигуряване, и общият размер на дължимия данък за внасяне за доходите от трудови правоотношения по смисъла на ЗДДФЛ. Според чл.3, ал.3, т.1 от същата наредба, декларация образец № 6 се подава в съответната ТД на НАП от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите"- едновременно с подаване на декларация образец № 1. Следователно срокът по чл.3, ал.3, т.1 от наредбата за подаване на декларация образец 6 за осигурителя в случая е до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, т.е до 25.04.2019г. В случая, това нормативно задължение не е изпълнено в законоустановения срок от касатора, който, в качеството си на осигурител е задължено лице за подаване на декларация образец № 6 за съответния месец. Задължението е изпълнено, но със закъснение от 104 дни, поради което правилно е ангажирана отговорността на търговеца на основание чл.355, ал.1 от КСО.

Неправилни са изводите на въззивния съд, че нарушението представлява маловажен случай, поради което е следвало отговорността му да не бъде ангажирана, съобразно предвиденото в чл.28, б.а) от ЗАНН. В случая не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които в своята съвкупност да обуславят извод, че нарушението е с по-ниска обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. Нарушението е формално и се състои в просто извършване, поради което липсата на вредни последици от него е без значение. Колкото до факта, че нарушението е първо за касатора, настоящият касационен състав счита, че това е едно от обстоятелствата по чл.27 от ЗАНН, които са от значение при определяне размера на административното наказание и което, в конкретния случай е съобразено от административнонаказващия орган, тъй като на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в законоустановения минимум от 500 лева.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63

ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, V-тиI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 23.06.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав, по н.а.х.д. №16262/2019г. и вместо него ПОСТАНОВИ

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 456044-F504534/24.09.2019г., издадено от директор на Офис „Централен“ в ТД на НАП – С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл.355 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП сумата от 80лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/